స్టేట్ ఆఫ్ యు. పి. మరియు మరొకరు.

వర్సెస్

గిరీష్ బిహారీ మరియు ఇతరులు.

ఫిబ్రవరి 14, 1997

[ఎ. ఎమ్. అహ్మదీ, సి. జె., సుజాత వి. మనోహర్ మరియు కె. వెంకటస్వామి న్యాయమూర్తులు.]

సర్వీసు చట్టం :

అఖిల భారత సర్వీసు (మరణానంతరం మరియు పదవీవిరమణ తరువాత చేకూరే లబ్ది) నిబంధనలు, 1958, నియమం 16.

సర్వీసు – పదవీ విరమణకు ముందే పదవీకాలం పొడిగింపు – వాస్తవంగా పదవీకాలం పొడిగింపు అమలులోకి రాకముందే రద్దు చేయడం – నిర్ణయించబడింది , పదవీకాలం పొడిగింపును రద్దు చేయడం, చెల్లదు.

సాక్షి చట్టము, 1872: సెక్షన్ 115:

వాద నిషేధం — వర్తింప చేయడం – పాక్షికంగా వాద నిషేధంను అభ్యర్థించే పక్షము యొక్క స్థానాన్ని మార్చలేదు – నిర్ణయించినది, వాద నిషేధం యొక్క అభ్యర్ధన, తిరస్కరించబడింది.

పరిపాలనా చట్టము:

సహజ న్యాయం – అవతల పక్షానికి అవకాశం ఇవ్వాలి – వాదనలు వినిపించడం – అవకాశం – సర్వీసు పొడగింపు ఉత్తర్వులు — పదవీ విరమణ తరువాత – గతంలో అమలు చేయాలనుకొన్న పొడిగింపును రద్దు చేయడం – నిర్ణయించబడింది , పదవీ విరమణ చే యు ఉద్యోగికి ఎటువంటి సంక్రమించే హక్కు లేదు – అందువల్ల, పొడిగింపు ఉత్తర్వులను రద్దు చేసే ముందు అతనికి విచారణను మంజూరు చేయవలసిన అవసరం లేదు.

ప్రతివాది, భారతీయ పోలీస్ సర్వీస్ సభ్యుడు , వయస్సు మళ్ళిన తర్వాత పదవీ విరమణ చేయాల్సి ఉంది. అఖిల భారత సర్వీసు (మరణానంతరం మరియు పదవీవిరమణ తరువాత చేకూరే లబ్ధి) నిబంధనలు 1958, నియమం 16, ప్రకారం ప్రతివాది పదవీ విరమణ చేసే తేదీ నుండి ఆరు నెలల పాటు అతని సర్వీసును పొడిగించాలని గవర్నర్ ఉత్తర్వులను జారీ చేశారు. తదనంతరం, గవర్నర్ తన మునుపటి పొడిగింపు ఉత్తర్వులను వాస్తవంగా అమలులోకి రాకముందే రద్దు చేశారు. ప్రతివాదులు పైన పేర్కొన్న ఉత్తర్వులను కేంద్ర పరిపాలన ట్రిబ్యునల్ ముందు సవాలు చేశారు. పొడిగింపును మంజూరు చేసే ఉత్తర్వులు ప్రతివాదికి ఆరు నెలల పాటు కొనసాగడానికి నిహిత హక్కును సృష్టించిందని; ప్రతివాదికి విచారణకు అవకాశం లేకుండా పొడిగింపు ఉత్తర్వుల రద్దును ఆమోదించబడిందని, సహజ సూత్రాలను ఉల్లంఘించిన కారణంగా కలుషితం చేయబడిందని పేర్కొంది.

ప్రతివాది పిటిషన్ ను ట్రిబ్యునల్ అనుమతించింది. అందుకే ఈ అప్పీలు.

ప్రతివాది తరపున వాద నిషేధం సూత్రాన్ని వాదించారు.

అప్పీలును అనుమతిస్తూ , ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1.1. సర్వీస్ పొడిగింపు ఉత్తర్వులు అమలులోనికి వచ్చే వరకు , ఉత్తర్వులు కింద, ప్రస్తుతం పదవిలో ఉన్న వ్యక్తికి నిహిత హక్కు ఉంటుంది. అందువల్ల, పొడిగింపు ఉత్తర్వు రద్దు చేయబడటానికి ముందు అతని విచారణను మంజూరు చేయవలసిన అవసరం లేదు. ప్రతివాది పొడిగింపు కోసం అడగలేదు. ఇది రాష్ట్రం/అప్పీలుదారు వైపు నుండి ఏకపక్ష చర్య. ప్రతివాది ప్రతిపాదనను అంగీకరించవచ్చు లేదా అంగీకరించకపోవచ్చు. ఈ ఉత్త ర్వులు అమలులోకి వచ్చే వరకు ఎటువంటి హక్కు కలిగి ఉండరు. పొడిగింపు ఉత్తర్వులు ఏ హక్కును సృష్టించకపోతే, రద్దు ఉత్తర్వులు అటువంటి ఏ హక్కును ఉపసంహరించుకునేది ఉండదు. అందువల్ల, విచారణ హక్కుకు సంబంధించిన ప్రశ్న తలెత్తదు మరియు సహజ న్యాయ నియమాల ఉల్లంఘన లేదు. [58 - F-G]

శర్వాన్ కుమార్ ఝా v. బీహార్ రాష్ట్రం, [1991] సప్లిమెంట్. 1 ఎస్. సి. సి 310 మరియు షెడ్యూల్డ్ కులం మరియు బలహీన వర్గాల సంక్షేమ సంఘం v. కర్ణాటక రాష్ట్రం, [1991] 2 ఎస్. సి. సి. 604, వర్తించదు.

మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం & మరొకరు v. లోక్ శిక్షణ్ సంసత్ & ఇతరులు., [1971] E2 SCC 410, ఉదహరించబడింది.

1.2 . ప్రతివాదికి అనుకూలంగా చట్టబద్ధమైన అడ్డంకి లేదు. పొడిగింపు ఉత్తర్వుల కారణంగా తాను ఏ విధంగాను తన స్థానాన్ని మార్చుకున్నానని, తదుపరి రద్దు ఉత్తర్వులు కారణంగా ప్రతివాదికి అన్యాయం జరగిందని వాదించలేదు. ఈ సందర్భంలో వాదనిషేధం సూత్రం ఆకర్షించబడదు. [58 - H, 59-A]

సివిల్ అప్పిలెట్ న్యాయాధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం. 795/1997 .

లక్నో బెంచ్ , కేంద్ర పరిపాలన ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఓ. ఏ. నెం. 162/1996 లో, 21.5.96 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీలు.

అప్పీలుదారుల తరపున అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ అల్తాఫ్ అహ్మద్, హెచ్. ఎన్. సాల్వే, ఎం. సి. ధింగ్రా, పి. సి. వర్మ వాదించారు.

ప్రతివాది నంబర్ 1, వ్యక్తిగతంగా వాదించారు.

న్యాయస్థానం ఈ క్రింది తీర్పును వెలువరించినవారు:

అహ్మదీ, సిజెఐ. అనుమతి మంజూరు చేయబడింది.

ప్రతివాది డాక్టర్ గిరీష్ బిహారీ , భారత పోలీసు సర్వీస్ నందు సభ్యుడు , ఇతను, మార్చి 5, 1996న పదవీ విరమణ వయస్సుకు చేరుకోవలసి ఉంది , అందువల్ల అతను ఆ వయస్సుకు చేరుకున్న నెల చివరి తేదీన అంటే 31.3.1996 మధ్యాహ్నం నుండి అమలులోకి వచ్చే విధంగా సర్వీస్ నుండి పదవీ విరమణ చేయాల్సి ఉంది. మార్చి 20, 1996న, అఖిల భారత సర్వీసు (మరణానంతరం మరియు పదవీవిరమణ తరువాత చేకూరే లబ్ధి) నియమాలు , 1958 (ఇకపై "నియమాలు" గా సూచిస్తారు) లోని నియమం 16 కింద ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర గవర్నర్ ఉత్తర్వుల ద్వారా డాక్టర్ గిరీష్ బిహారీ సేవను , పదవీ విరమణ తేదీ అంటే 31.3.1996 నుండి 6 నెలల పాటు పొడిగించాలని ఉత్తర్వులను జారీ చేశారు. 1996 మార్చి 23వ తేదీన గవర్నర్ సాధారణ నిబంధనల చట్టం సెక్షన్ 21 కింద అధికారాలను వినియోగించుకొని , అప్పీలుదారుకు పొడిగింపును మంజూరు చేస్తూ

ఇచ్చిన మార్చి 20, 1996 నాటి మునుపటి ఉత్తర్వులను రద్దు చేస్తూ వివాదాస్పద ఉత్తర్వులను జారీ చేశారు.

కేసు చుట్టూ ఉన్న పరిస్థితులు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయిః

1995 అక్టోబరు 18న, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 356 ప్రకారం రాష్ట్రపతి జారీ చేసిన ప్రకటన ప్రకారం, రాష్ట్రపతి స్వయంగా భావించిన విధంగా ప్రభుత్వం యొక్క అన్ని విధులు, అలాగే ఉన్న లేదా అమలు చేయదగిన అన్ని అధికారాలు గవర్నరుకు ఉన్నాయి. ఆర్టికల్ 356 కింద అధికారాలను స్వీకరించిన తరువాత , రాష్ట్రపతి తదుపరి నోటిఫికేషన్ ద్వారా తన తరపున అన్ని అధికారాలను స్వయంగా వినియోగించుకునే అధికారం గవర్నరుకు ఇచ్చారు. 1996 మార్చి 19న ఎన్నికల సంఘం రాష్ట్ర శాసన మండలికు ఎన్నికలను ప్రకటించి , 'ప్రభుత్వానికి నమూనా మార్గదర్శకాలు' అని పిలువబడే సూచనలను జారీ చేసింది. 1996 మార్చి 20న ఎన్నికల సంఘం ప్రజా సభ మరియు శాసనసభలకు సాధారణ ఎన్నికల ప్రకటన గురించి ప్రధాన కార్యదర్శులకు సందేశాలు పంపింది. ఇతర విషయాలతో పాటు, బదిలీలపై నిషేధం మొదలైన వాటితో సహా కమిషన్ యొక్క స్థిరమైన సూచనలు అమలులోకి వచ్చాయని అందులో పేర్కొన్నారు. పదవీ విరమణ తేదీ దాటి ప్రతివాదిని నిలుపుకునే ఉత్తర్వులకు ఎన్నికల కమిషన్ ముందస్తు సమ్మతి అవసరమని ప్రధాన ఎన్నికల అధికారి అభిప్రాయపడ్డారు. కమిషన్ జారీ చేసిన మోడల్ ప్రవర్తనా నియమావళిని ఉల్లంఘించినందున ప్రతివాదికి పొడిగింపును మంజూరు చేస్తూ మార్చి 20, 1996 నాటి ఉత్తర్వును ఉపసంహరించుకోవాలని ఎన్నికల కమిషన్ ఆదేశించింది. గవర్నర్, అడ్వకేట్ జనరలు నుండి సలహా కోరారు, ఆ తరువాత వివాదాస్పద ఉత్తర్వుల ద్వారా మార్చి 20, 1996 నాటి ఉత్తర్వులను రద్దు చేశారు. గవర్నర్ తన న్యాయమైన తీర్పుపై వ్యవహరించే బదులు ఎన్నికల కమిషన్ ముందస్తు ఆదేశాల మేరకు వ్యవహరించారని, అందువలన, వివాదాస్పద ఉత్తర్వులు చెల్లదని ప్రతివాదులు కేంద్ర పరిపాలన ట్రిబ్యునల్ ముందు అభ్యంతరకరమైన ఉత్తర్వులను సవాలు చేశారు. మార్చి 20, 1996 నాటి ఉత్తర్వులు 6 నెలల పాటు కొనసాగే హక్కును సృష్టించిందని , అందువల్ల అప్పీలుదారుకు వినడానికి అవకాశం లేకుండా జారీ చేసిన వివాదాస్పద ఉత్తర్వులు సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించినందున కలుషితం చేయబడిందని పేర్కొంది. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 156 (2) ప్రకారం రాజ్యాంగ సలహాను పొందిన తరువాత గవర్నర్ తన సొంత విచక్షణతో , న్యాయమైన పద్ధతిలో తీర్పును ఇచ్చినందున ఈ ఉత్తర్వులలో ఎటువంటి బలహీనత లేదని , మరియు వివాదాస్పద ఉత్తర్వులు 1.4.1996 నుండి అమలులోకి రావాల్సి ఉందని , అందువల్ల అప్పటి వరకు ఆ ఉత్తర్వులు

ప్రతివాదికి ఎలాంటి నిహిత హక్కును సృష్టించలేదని, అప్పీలుదారుల పిటిషన్ ను ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం సమర్థించింది.

ట్రిబ్యునల్ అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా మరియు ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా అన్ని గణనీయమైన ప్రశ్నలపై ఫలితాలను తిరిగి ఇచ్చింది. ప్రతివాదికి పొడిగింపును మంజూరు చేస్తూ మార్చి 20, 1996న రాసిన లేఖ ఎటువంటి నిహిత హక్కును సృష్టించలేదని లేదా పొడిగింపును రద్దు చేసే ఉత్తర్వులు ఏ క్రమశిక్షణా చర్య ద్వారా జారీ చేయబడనందున ఈ పరిస్థితులలో భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311 (2) కింద రక్షణ అందుబాటులో లేదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. ఎన్నికల కమిషన్ సలహా , ఆదేశాలు అధికార పరిధి లేనివి కావని , లేదా అదనపు పరిశీలనల ఆధారంగా పొడిగింపును రద్దు చేసే ఉత్తర్వులు కాదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. 1996 మార్చి 23 నాటి వివాదాస్పద ఉత్తర్వులు ఏకపక్షంగా లేదా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 మరియు 16 లను ఉల్లంఘించలేదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. అయితే, పొడిగింపు ఉత్తర్వులను ఉపసంహరించుకునే ముందు ప్రతివాదికి విచారణకు అవకాశం ఇవ్వనందున ఉత్తర్వులను ఆమోదించే ముందు సహజ న్యాయ సూత్రాలను పాటించలేదని ట్రిబ్యునల్ గమనించింది. సహజ న్యాయ సూత్రాలు సూచనను ట్రిబ్యునల్ గమనించింది: (i) అవతలి పక్షం వారు చెప్పేది వినాలి ; మరియు (ii) న్యాయం చేయడమే కాకుండా స్పష్టంగా అది జరిగినట్లు కూడా కనిపించాలి. ట్రిబ్యునల్ ఇలా చెప్పింది:

> "ప్రతికూల పౌర పరిణామాలకు దారితీసే పరిపాలనా నిర్ణయం సహజ న్యాయ సూత్రాలను అనుసరించాలని బాగా స్థిరపడింది., ప్రస్తుత సందర్భంలో దరఖాస్తుదారుడికి ఏదైనా నిహిత హక్కు లభించలేదన్నది నిజం అయినప్పటికీ , 1.4.1996 కి ముందు , 20.3.96 నాటి పొడిగింపు ఉత్తర్వుల ద్వారా అతనికి లభించిన ప్రయోజనాన్ని , 23.3.96 నాడు, మూడు రోజుల వ్యవధిలో అతనికి కారణం చూపకుండా లేదా విచారణకు అవకాశం ఇవ్వకుండా అకస్మాత్తుగా ఉపసంహరించుకున్నారన్న వాస్తవంను తిరస్కరించలేము. అందువల్ల, ప్రస్తుత కేసులో సహజ న్యాయ సూత్రాల ఉల్లంఘన జరిగిందని మేము భావిస్తున్నాము."

ట్రిబ్యునల్ ఈ సందర్భంలో , పరిపాలనా చట్టం యందు సహజ న్యాయ సూత్రాలను వర్తింపజేసే అంశంపై కొన్ని తీర్పులను సూచించింది. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం మరియు మరొకరు v. లోక్ శిక్షణ్ సన్ సత్ మరియు ఇతరులు , (1971) 2 SCC 410 ను రాష్ట్రం ఉదహరించింది. ట్రిబ్యునల్

తన నిర్ణయానికి మద్దతుగా సూచించిన రెండు నిర్ణయాలు శ్రవణ్ కుమార్ ఝా వర్సెస్ బీహార్ రాష్ట్రం , [1991] సప్లిమెంట్ 1, 310 మరియు షెడ్యూల్డ్ కులం మరియు బలహీన వర్గాల సంక్షేమ సంఘం v. కర్ణాటక రాష్ట్రం, [1991] 2 SCC 604. శ్రవణ్ కుమార్ కేసు విషయంలో 175 మంది అభ్యర్థులను సహాయక ఉపాధ్యాయులుగా నియమించారు , కానీ వారు డిప్యూటీ అభివృద్ధి కమిషనరు దెగ్గర చేరడానికి ముందే, నియామకపు ఆదేశాలను జారీ చేసిన ధన్బాద్ జిల్లా విద్యా సూపరింటెండెంటుకు నియామకాలు చేసే అధికారం లేదని పేర్కొంటూ నియామక ఆదేశాలను రద్దు చేశారు. కుల్దీప్ సింగ్, కె. రామస్వామి, న్యాయమూర్తులతో కూడిన ఈ కోర్టు డివిజన్ బెంచ్ అభ్యర్థుల నియామకాలను రద్దు చేయడానికి ముందు విచారణకు అవకాశం కల్పించాలని అభిప్రాయపడింది. తదనుగుణంగా అభ్యర్థులను వినడానికి అవకాశం కల్పించాలని మరియు వారు చెల్లుబాటు అయ్యే సహాయక ఉపాధ్యాయులుగా నియమించబడ్డారా అనే దానిపై ఒక నిర్ధారణను ఇవ్వమని బీహార్ ప్రభుత్వ కార్యదర్శి (విద్య) ని కోరాలని కోర్టు సొలిసిటర్ జనరల్ ను ఆదేశించింది. ఎవరైనా నిజంగా ఉపాధ్యాయుడిగా పనిచేసినట్లయితే, అతను లేదా ఆమె ఆ కాలానికి జీతం పొందడానికి అర్హులు అని కూడా కోర్టు ఆదేశించింది. సహాయక ఉపాధ్యాయులుగా నియమించబడిన వారికి విచారణకు అవకాశం ఇవ్వాలని ఈ కోర్టు ఆదేశించినప్పటికీ , నియామక పత్రాలకు అనుగుణంగా వాస్తవ నియామకము పరంగా ఎటువంటి ఉపశమనం ఇవ్వలేదని గుర్తించడం, ఆసక్తికరంగా ఉంది. అలాగే నియామక లేఖలకు అనుగుణంగా అప్పీలుదారులకు ఎటువంటి ఆర్థిక ప్రయోజనాలను అందించాలని కోర్టు ఆదేశించలేదు. ఆ అభ్యర్థులలో ఎవరైనా వాస్తవంగా చేరి పని చేసినట్లయితే వారికి మాత్రమే జీతం మొదలైనవి చెల్లించాలని ఆదేశించారు . అయితే ట్రిబ్యునల్ , పొడిగింపు ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా ప్రతివాది పదవీ విరమణ తర్వాత సర్వీసు కొనసాగినట్లు పరిగణించబడుతుందని పేర్కొనడం ద్వారా చాలా ముందుకు సాగింది.

షెడ్యూల్డ్ కులం మరియు బలహీన వర్గాల సంక్షేమ సంఘం (పైన పేర్కొన్న) కేసులో, కర్ణాటక రాష్ట్రం కర్ణాటక మురికివాడ (తొలగింపు మరియు అభివృద్ధి) చట్టము సెక్షన్ 3 కింద అభ్యంతరాలను విన్న తరువాత , కొన్ని ప్రాంతాలను సాలం ప్రాంతంగా పేర్కొంటూ అధిసూచన జారీ చేసింది. తదనంతరం అభ్యంతరాలను విన్న తరువాత అదే చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద మొత్తం ప్రాంతాన్ని మురికివాడల తొలగింపు ప్రాంతంగా ప్రకటించింది , కానీ దాదాపు మూడు సంవత్సరాల తరువాత మునుపటి అధిసూచనను రద్దు చేసి, చాలా చిన్న ప్రాంతాన్ని మాత్రమే మురికివాడల ప్రాంతంగా తిరిగి ప్రకటించింది. మురికివాడల ప్రాంతం యొక్క చివరి అధిసూచన పరిధిలోకి రాని ప్రాంత నివాసితులు

సహజ న్యాయం సూత్రాలను మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ఉల్లంఘించబడినందున చట్టం యొక్క ప్రయోజనాలను కోల్పోయామని వాదించారు. ఈ కేసులో పరిశీలనకు వచ్చిన అంశాలలో ఒకటి సహజ న్యాయ సూత్రాలకు సంబంధించినది. కర్ణాటక మురికివాడల (తొలగింపు మరియు అభివృద్ధి) చట్టములోని సెక్షన్ 3 మరియు సెక్షన్ 11 కింద ఉన్న అధిసూచనలు, ఈ ప్రాంతాలను వరుసగా మురికివాడల ప్రాంతాలుగా మరియు మురికివాడల తొలగింపు ప్రాంతాలుగా ప్రకటించడానికి, ఆ ప్రాంతములో నివసిస్తున్న వారి హక్కులను ప్రభావితం చేశాయి. అసలు పథకంలో ఏదైనా మార్పు చేయాలని భావించినప్పుడు, మునుపటి ఉత్తర్వుల వల్ల ప్రభావితమైన వ్యక్తులకు అవకాశం ఇవ్వడం అధికారుల బాధ్యత మరియు ఒక నిర్దిష్ట చర్యను అవలంబించాల్సి ఉంటుందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ కేసు వాస్తవాల ఆధారంగా స్పష్టంగా గుర్తించదగినది. సర్వీస్ పొడిగింపు ఉత్తర్వులు ఏ హక్కును సృష్టించలేదని, ఉత్తర్వులు అమలులోకి రాక ముందే రద్దు చేయబడిందని ట్రిబ్యునల్ స్వయంగా అభిప్రాయపడింది. సర్వీస్ పొడిగింపు ఉత్తర్వులు ఎటువంటి నిహిత హక్కును సృష్టించలేదని, ఉత్తర్వులు అమలులోకి రాక ముందే రద్దు చేయబడిందని ట్రిబ్యునల్ స్వయంగా అభిప్రాయపడింది. పర్యవసానంగా, పొడిగింపు ఉత్తర్వులు లేదా పొడిగింపును రద్దు చేసే ఉత్తర్వుల ద్వారా ప్రతివాది ప్రభావితం కాలేదు. దీనికి విరుద్ధంగా, షెడ్యూల్డ్ కులం & బలహీన వర్గాల సంక్షేమ సంఘం కేసులో (పైన పేర్కొన్న) , సంబంధిత ప్రాంతాల నిర్వాసితుల హక్కులు , సెక్షన్ 3 మరియు సెక్షన్ 11 కింద ప్రకటన ద్వారా అలాగే ప్రకటిత విధానంలో ఏదైనా మార్పుల కారణంచేత ప్రభావితమయ్యారని కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

సర్వీస్ పొడిగింపు ఉత్తర్వులు అమలులోకి వచ్చే వరకు , ఆ ఉత్తర్వుల కింద ఎటువంటి హక్కు అధికారికి లేదని ట్రిబ్యునల్ స్వయంగా కనుగొన్న నేపథ్యంలో , పొడిగింపు ఉత్తర్వులు రద్దు చేయబడటానికి ముందు అతనికి విచారణను మంజూరు చేయవలసిన అవసరం ఇంకా ఉందని అంగీకరించడం కష్టం. ప్రతివాది పొడిగింపు కోసం అడగలేదు. ఇది రాష్ట్రం /అప్పీలుదారు వైపు నుండి ఏకపక్ష చర్య. ప్రతివాది ఈ ప్రతిపాదనను అంగీకరించి ఉండవచ్చు లేదా అంగీకరించకపోవచ్చు. ట్రిబ్యునల్ సరిగ్గా గమనించినట్లుగా, ఉత్తర్వులు అమలులోకి వచ్చే వరకు, ఏ హక్కు ఉద్భవించకపోవచ్చు. పొడిగింపు ఉత్తర్వులు ఏ నిహిత హక్కును సృష్టించకపోతే , రద్దు ఉత్తర్వులు అటువంటి హక్కును ఉపసంహరించదు. అందువల్ల, విచారణ హక్కు అనే విషయము తలెత్తలేదు మరియు సహజ న్యాయ నియమాల ఉల్లంఘనను మేము చూడలేదు.

ఈ న్యాయస్థానం ముందు , ప్రతివాది తరపున వాద నిషేధ సూత్రాన్ని అభ్యర్థించారు. మళ్ళీ అటువంటి అభ్యర్ధనను తీసుకోవడానికి ఎటువంటి ఆధారం లేదు. ప్రతివాదికి అనుకూలంగా చట్టబద్ధమైన అడ్డంకి లేదు. మార్చి 20, 1996 నాటి పొడిగింపు ఉత్తర్వుల కారణంగా తాను ఏ విధంగానూ తన స్థానాన్ని మార్చుకున్నానని ప్రతివాది చెప్పలేదు , అందువల్ల 23.3.1996 యొక్క తదుపరి ఉత్తర్వులు అతన్ని ఏ విధంగానూ పక్షపాతం చూపించి ఉండకపోవచ్చు. వాద నిషేధ సూత్రాన్ని ఈ కేసుకు ఎలా ఆకర్షించవచ్చో మనకు అర్థం కావడం లేదు.

పైన పేర్కొన్న ఆవరణలో, ట్రిబ్యునల్ తీర్పును రద్దు చేయాలి మరియు 1996 మార్చి 23 నాటి ఉత్తర్వులను సమర్థించాలి. అప్పీలు అనుమతించబడుతుంది కానీ ఖర్చులకు సంబంధించి మేము ఎటువంటి ఉత్తర్వులు ఇవ్వము.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.